

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 194/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť B. K., bytom M., vo veci zbytočných priesťahov v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 13 C 1170/92, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 6. augusta 2002 doručené podanie B. K. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., označené ako „Sťažnosť proti priesťahom v súdnom konaní“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namietal zbytočné priesťahy v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce od roku 1992 pod sp. zn. 13 C 1170/92 a žiadal „odškodné“ vo výške 30 000,-- Sk.

Ústavný súd sa listom z 3. októbra 2002 obrátil na predsedu Okresného súdu Michalovce so žiadosťou o oznámenie súčasného stavu konania sp. zn. 13 C 1170/92, resp. kedy rozhodnutie v tejto veci nadobudlo právoplatnosť. Z oznámenia predsedu Okresného

súdu Michalovce zo 7. októbra 2002 (Spr 608/02) vplynulo, že „rozsudok vo veci 13 C 1170/92 nadobudol právoplatnosť 20. 10. 2000“.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky [(ďalej len „ústava“) (a s účinnosťou od 1. januára 2002)] oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skonštatoval, že tento namietal zbytočné prietahy v súdnom konaní Okresného súdu Michalovce sp. zn. 13 C 1170/92, ktoré síce prebiehalo už od roku 1992, ale bolo právoplatne ukončené 20. októbra 2000. Právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Michalovce v tejto veci (a na základe výzvy ústavného súdu z 3. októbra 2002) potvrdil predseda Okresného súdu Michalovce oznámením zo 7. októbra 2002.

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd odmieta sťažnosti ako zjavne neopodstatnené, keď „tie konania, v ktorých bolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, boli právoplatne skončené ešte pred podaním návrhu na ústavný súd“ (III. ÚS 116/01, II. ÚS 32/00, II. ÚS 52/01, II. ÚS 172/02). Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ namietal prietahy v takom súdnom konaní pred Okresným súdom Michalovce, ktoré bolo právoplatne ukončené pred

podaním jeho sťažnosti ústavnému súdu, bolo ju potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002